

Düşlerim Siyah

– ÖNDER_34 · 25 Aralık 2018

Düşlerim siyah
Güneş vurmuyor pencereye
Avuçlarımın içi üşüyor
Ufalanıp toz zerelerine dönüyorum
Esen çöl fırtınaların da sayısız
Parçalara bölünüyorum

Yolum üzerinde dik yamaçlar
Yada patika köprüler
Hiç düz ovası olmayan
Zirvesi karlı buzlu dağlar
Yavaşça ilerler adımlarım
Beyazın rengi
Çığ olup üzerime
Gelme ihtimali var

Uzar gider bakışlarım
Bir tren istasyonun
O soğuk rayların da
Yarısı karanlığa gömülü
Ucu görünmeyen
Hislerle his edilen
Bir göç mevsimi
Sanki başlamıştı
Yüreğimin sokakların da

Yaprak döküyor tüm hayallerim
Zamansız gelen sonbaharım da
Yükseliyor yüreğim de
Sessiz çığlığım
Yankılanıyor benliğimin
Kimsenin görmediği duvarların da
Suskunluğa bürünüyor dilim
Gözlerim de siyaha dönüyor
Beyaz bulutlarım

İrtifa kaybeden gücümün kanatları
Yalpalıyor sağa sola
Bir umut deyip sarılmaya çalışıyorum
sabrın sonu selametir diye